

درست است که همه استعداد یاب‌ها پیش مسعود روشن پژوه سوء تفاهم هستند اما در حال حاضر برنامه‌های استعدادیابی خیلی بزرگ‌تر از مسابقه محله شده و پروژه‌های عظیمی شدند.

از طرفی هم يك تلنت شو خوب باید به يك اندازه برای شرکت‌کننده‌ها فرصت بروز استعداد و دیده شدن را ایجاد کند. درست است که هنچرها و قواعد اجازه انجام بعضی از کارها را در رسانه ملی به خانم‌ها نمی‌دهد ولی داورها باید به گونه‌ای باشد که خانم‌ها مهمان ناخوانده این مسابقات نباشند.

جذابیت بصری

فشنکی این مسابقات در این است که ناگزیر اتفاقات غیرقابل پیش‌بینی و جالبی طی اجرا برای شرکت‌کنندگان می‌افتد.

جدا شدن توپ از روی پای کسی که قرار است با توپ يك نمایش حرفه‌ای داشته باشد یا بگو مگوهای که ممکن است بین داورها و شرکت‌کنندگان اتفاق بیفتد يك امر طبیعی در این مدل مسابقات است، اما وقتی ما بعد از پایان اجرا تنها چهره عصبی یکی از داوران را می‌بینیم یا فقط در هنگام اعلام نظر متوجه می‌شویم چندباری توپ از پای شرکت‌کننده جدا شده، عملاً مسابقه جذابیت خود را برایمان از دست می‌دهد و مخاطب آن‌طور که باید و شاید به آن ارتباط برقرار نمی‌کند.

کارگردانی درست، ارتباط و نشان دادن واکنش‌های تماشاگران حاضر در سالن اجرا و پوشش دادن تمام و کمال اجرای يك شرکت‌کننده از مواردی است که يك تلنت شو برای جذاب شدن به آن نیاز دارد.

انتخاب استعدادهای واقعی

اگر فرض بگیریم يك نفر استعداد آواز خواندن دارد و انصافاً بیرون از حمام هم صدایش خیلی خوب است باید شانس بیشتری برای انتخاب شدن مقابل کسی که سال‌هاست در این رشته آموزش دیده و همین آواز به نوعی شغلش هم محسوب می‌شود، داشته باشد. این نوع مسابقه‌ها باید استعدادهای واقعی را کشف کنند، برای بیشتر دیده شدن تلاش کرده و روی همین استعدادها سرمایه‌گذاری کنند.

از طرفی نوع نمایش و نوع اجرای هر شرکت‌کننده هم اهمیت فراوانی دارد. یعنی داورها به ابتکار هر شرکت‌کننده هم باید بسیار دقت کنند. مثلاً کسی که با استایل يك نقاش روی صحنه اجرا می‌آید و نقاشی می‌کشد، با کسی که با حرکات خارق‌العاده نقاشی می‌کشد و در آخر تابلو را برعکس می‌کند و خاک می‌پاشد و رنگ می‌ریزد و در آخر نقاشی‌اش همان منظره یا چیزی که نقاش اول کشیده از آب درمی‌آید باید تفاوت اساسی داشته باشد.

همین موضوع علاوه بر بالابردن جذابیت مسابقه به شرکت‌کنندگان بعدی این پیام را می‌دهد که هر چقدر کاری که انجام می‌دهید جالب‌تر و مهیج‌تر باشد، شانس‌تان برای برنده شدن بیشتر است.

تمام چیزهایی که يك مسابقه استعدادیابی برای جذاب شدن به آن نیاز دارد

ایستاده با ذره‌بین!

الهام فیروزبخت
خبرنگار

اواخر قرن بیستم و اوایل قرن بیست و یکم دوران شکوفایی برنامه‌های تلنت شو یا استعدادیابی بود.

جذابیت این سبک برنامه‌ها باعث شد مثل قارچ در کشورهای مختلف تکثیر شوند و خیلی زود به محبوبیتی بی‌اندازه برسند. تاریخچه این برنامه‌ها را به شکل جداگانه در همین پرونده بررسی خواهیم کرد اما قبل از آن سراغ ویژگی‌های يك برنامه استعدادیابی خوب می‌رویم.

پیش از این بررسی لازم است روی این تأکید کنیم که برنامه‌های استعدادیابی پیش از این که يك پایگاه برای کشف استعداد باشند، يك برنامه تلویزیونی هستند پس مهم‌ترین و اولین هدف این تولیدات جذب مخاطب است و کشف استعداد هدف ثانویه به حساب می‌آید.

اولین رکن: عدالت

به نظر می‌رسد اولین چیزی که در این مسابقات اهمیت فراوانی دارد «داوری» آن است. مثلاً در نظر بگیرید وقتی فراخوانی برای يك مسابقه استعدادیابی داده می‌شود، داوری اصولی باید بین تمام شرکت‌کنندگان انجام شود.

این مسأله را با پخش قسمت اول هر مسابقه می‌شود فهمید و سطح مسابقه را مشخص کرد.

وقتی در قسمت نخست يك مسابقه افرادی حضور پیدا می‌کنند که استعداد خاصی ندارند و مخاطب را آن‌طور که باید و شاید شگفت‌زده نمی‌کنند باید به داوری آن مسابقه کمی شک کرد. علاوه بر این خود داورها علاوه بر سلبیتی بودن باید صاحب‌نظر و به قول معروف این‌کاره باشند. مثلاً اگر شما به عنوان داور خودتان عمداً چندباری قاشق‌تان را روی دندان‌هایتان نکشیده باشید و گوشت‌تان نریخته باشد، متوجه نمی‌شوید شرکت‌کننده چطور تیراخن را مثل خیار گاز می‌زند؟

از طرفی خود شرکت‌کننده هم باید با این دید در مسابقه شرکت کند که اگر قرار است رای منفی بگیرد، شاکی از مسابقه بیرون نیاید و قبول کند حتماً يك جای راه را اشتباه رفته است.

عنصر غافلگیری

شما به عنوان يك مخاطب دوست دارید پای يك مسابقه کسل‌کننده که هیچ فراز و فرودی ندارد بنشینید یا مسابقه‌ای که هر لحظه آدرنالین خونتان را تا نقطه اوج خودش برساند؟

قطعاً اگر مشکل قلبی- عروقی نداشته باشید و اعصاب‌تان هم سر جایش باشد دوست دارید طی تماشای این مسابقات شگفتی‌ها را ببینید.

حالا نه به این معنا که تمام شرکت‌کنندگان باید کاری خارق‌العاده انجام دهند. مثلاً يك نفر می‌تواند با

اجرای يك استندآپ قوی شما را به وجد آورد یا با حفظ تعادل روی نوک شمشیر ضریان قلب‌تان را بالا ببرد. همین که مخاطب در این مسابقات شگفت‌زده شود، به عنوان یکی از فاکتورهای «تلنت شو خوب بودن» کافی است.

تکرار نکن!

اگر قرار است برنامه‌ای گل سرسبد مسابقات تلویزیونی یا اینترنتی باشد باید کمی هم از خود نوآوری خرج بدهد. قرار نیست شکل و شمایل و دکور تمام مسابقات استعدادیابی مثل هم باشند. مثلاً می‌شود رای گیری را از حالت سبز یا قرمز خارج کرد و گزینه‌ای با رنگ زرد هم به رای گیری اضافه کرد.

این‌طوری اگر شرکت‌کننده‌ای اجرای متوسطی داشت یا رای یکی از داورها نه مثبت بود و منفی، مجبور نباشد شرکت‌کننده را با يك رای رد یا قبول کند. یا این‌که می‌شود داورها به تناسب شرکت‌کننده‌ها در برنامه حضور داشته باشند.

مثلاً برای شرکت‌کننده‌ای که استعداد خوانندگی یا بازیگری دارد، داروی که در هیچ کدام از این دو مورد تجربه‌ای ندارد، نمی‌تواند نظر درست و به جایی بدهد.

وقتی ما بعد از پایان اجرا تنها

چهره عصبی یکی از داوران را می‌بینیم یا

در هنگام اعلام نظر

متوجه می‌شویم

چندباری توپ از پای

شرکت‌کننده جدا

شده، عملاً مسابقه

جذابیت خود را

برایمان

از دست می‌دهد

داورها علاوه بر سلبیتی بودن باید صاحب نظر و به قول معروف این‌کاره باشند